

แหล่งที่อยู่อาศัย

พบทั่วไปในแหล่งน้ำจืดชอบชอนตัวตามใต้ก้อนหินหรือเกาะตามพรรณไม้ น้ำ กุ้งฝอยชอบอาศัยอยู่ในน้ำนิ่งหรือน้ำไหลเอื่อยๆที่มีลักษณะขุ่นมีระดับน้ำลึกไม่เกิน 1 เมตร มีอินทรีย์วัตถุที่อุดมกันมีคุณภาพน้ำค่อนข้างดี

การกินอาหาร

กุ้งฝอยกินอาหารได้ทั้งพืชและสัตว์แต่ชอบกินของเน่าเปื่อยเป็นอาหารชอบออกหาอาหารเวลากลางคืนแต่สามารถกินอาหารกลางวันได้ หากปริมาณออกซิเจนต่ำการกินอาหารจะลดลง

การแยกเพศ

กุ้งฝอยเพศผู้และเพศเมียมีลักษณะภายนอกที่คล้ายกันมากอีกทั้งเป็นสัตว์น้ำขนาดเล็กจึงยากในการสังเกตในเพศเมียช่องเปิดไข่อยู่โคนขาเดินคู่ที่สามส่วนเพศผู้มีช่องเปิดน้ำเชื้ออยู่บริเวณโคนขาเดินคู่ที่ห้าตรงปลายขาว่ายน้ำคู่ที่สองกุ้งเพศเมียของกุ้งตรงปล้องสุดท้ายแยกออกเป็นแขนง 3 อัน โดยอันเล็กสุดอยู่ด้านใน ส่วนกุ้งเพศผู้ปลายขาว่ายน้ำคู่ที่สองแยกเป็นแขนง 4 อัน ลักษณะอื่นๆที่พอจะแยกกุ้งฝอยและเพศผู้และเพศเมียได้คือบริเวณส่วนหัวของกุ้งฝอยเพศผู้ทั่วไปจะมีสีน้ำตาล เหลือง ส่วนในเพศเมียมีสีเขียวจัด กุ้งตัวผู้จะมีขนาดเล็กรูปร่างเพรียว ส่วนกุ้งเพศเมียมีขนาดใหญ่กว่าและมีรูปร่างค่อนข้างป้อมมีความลึกของเปลือกบริเวณลำตัวมากกว่าเพศผู้ทั้งนี้เพื่อเป็นส่วนห่อหุ้มขณะเก็บรักษาไข่

การเพาะฟักและการเลี้ยงกุ้งฝอย

วิธีเลี้ยงกุ้งฝอยทำได้ 2 วิธี วิธีแรกคือปล่อยพ่อแม่พันธุ์ลงในบ่อเลี้ยงให้แพร่ขยายพันธุ์ในบ่อโดยตรง หรือวิธีที่สองปล่อยเฉพาะลูกกุ้งที่ได้จากการเพาะฟักลงเลี้ยงส่วนรูปแบบการเลี้ยงกุ้งฝอยมี 2 แบบคือการเลี้ยงกุ้งฝอยในบ่อดินและการเลี้ยงกุ้งฝอยในกระชังในบ่อดิน สำหรับการเลี้ยงในบ่อซีเมนต์กำลังอยู่ในระหว่างการวิจัย

การเตรียมอุปกรณ์ กระชังเพาะฟักและกระชังอนุบาล

อุปกรณ์ที่ใช้เช่น เครื่องสูบน้ำ เครื่องให้อากาศ กระชังอนุบาลและเลี้ยงกุ้งใช้กระชังสี่เหลี่ยมขนาด 1 x 1 x 6-8 เมตร พร้อมวนปิดด้านบนกระชังกันแมลงน้ำกระชังฟักไข่ใช้กระชังผ้าขาวหรือผ้าโอลอนแก้วขนาด 1x1x1 ลบ.ม. ตะแกรงพลาสติกขนาดช่องตา 0.5 ซม. ขนาด 0.8x0.8x0.5 ลบ.ม. สำหรับใส่แม่พันธุ์กุ้ง

การเตรียมบ่อดิน

สูบน้ำออกจากบ่อโรยปูนขาว 60-120 กก./ไร่ ตากบ่อให้แห้งใช้เวลา 2-3 สัปดาห์ กั้นคอกล้อมรอบคันบ่อด้วยอวนสี่เหลี่ยมหรือตาข่ายตาละเอียดเพื่อป้องกันศัตรูธรรมชาติ เช่น ปลา กบ เขียดและแมลงน้ำเช่นตัวอ่อนแมลงปอมวนกรรเชียง จากนั้นเติมน้ำใส่บ่อสูง 40-50 ซม. กรองน้ำที่นำเข้าด้วยผ้ากรองตาถี่เพื่อป้องกันไข่ปลาและลูกปลาขนาดเล็กเล็ดลอดเข้าบ่อ ใส่ปุ๋ยมูลไก่อัตรา 60-120 กิโลกรัม/ไร่/สัปดาห์ ทิ้งไว้ 3-4 วันจนสีน้ำเริ่มเขียว เติมน้ำจนได้ระดับความสูงประมาณ 1 เมตร

วิธีการเพาะฟักลูกกุ้ง

รวบรวมและคัดเลือกแม่กุ้งไข่แก่สีเทาใส (ระยะมีตา) จากบ่อดิน กระชังหรือจากแหล่งน้ำธรรมชาติ จำนวน 80-100 ตัว ใสในตะแกรงพลาสติกที่แขวนไว้ในกระชังฟักไข่ผ้าโอลอนแก้วขนาด 1 x 1 x 1 ลบ.ม. ที่เตรียมไว้ในบ่อซีเมนต์หรือบ่อดิน ให้อาหารเม็ดสำเร็จรูประดับโปรตีน 35% แก่แม่กุ้งฝอย โดยใสในภาชนะรูปจานยกขอบสูงป้องกันอาหารตกลงในกระชังฟักไข่ แบ่งให้อาหาร 2 ครั้งเช้าและเย็น ประมาณ 3-5 วันไข่จะฟักออกเป็นตัวคัดแยกแม่กุ้งที่วางไข่แล้วออกไปรวบรวมลูกกุ้งที่มีอายุรุ่นเดียวกันหรืออายุที่แตกต่างไม่เกิน 3 วันไปไว้ในกระชังอนุบาลคอกที่กั้นด้วยอวนสีฟ้าหรือกระชังอวนสีฟ้าที่กางไว้ในบ่อดิน

การเลี้ยงกุ้งฝอย

1. การเลี้ยงกุ้งฝอยในบ่อดิน

ปล่อยพ่อแม่พันธุ์กุ้งฝอยในบ่อดินในอัตรา 25-50 ตัวต่อตารางเมตรให้อาหารที่มีระดับโปรตีน 35 % ตามสูตรที่กล่าวไว้ในหน้าท้ายสุด ผลผลิต 20-30 กิโลกรัม/บ่อ1งาน/3เดือน หรือรายได้ประมาณ 6,000-9,000 บาท/บ่อ1งาน /3เดือน (ราคาจำหน่ายกุ้งฝอยกิโลกรัมละ 300 บาท)

นำพ่อแม่พันธุ์กุ้งฝอยที่มีอายุตั้งแต่สองเดือนครึ่งเป็นต้นไป ปล่อยแบบคละเพศและขนาด ในบ่อดินหรือกระชังในอัตรา 25-50 ตัวต่อตารางเมตรเพื่อให้แพร่ขยายพันธุ์ลูกกุ้งลงในบ่อเลี้ยงโดยตรงข้อดีคือจัดการง่าย แม่พันธุ์กุ้งสามารถผลิตลูกกุ้งได้ตลอดปี ข้อเสียคือได้ผลผลิตที่ค่อนข้างต่ำเนื่องจากขนาดของกุ้งที่แตกต่างกันมากอาจเกิดการกินกันเอง การแก้ไขต้องทยอยจับกุ้งออกอย่างสม่ำเสมอ วิธีที่สองจะนำเฉพาะลูกกุ้งที่ได้จากการเพาะฟัก อาจจะอนุบาลจนมีอายุ 1 เดือนลงเลี้ยง วิธีนี้จะมีการจัดการที่ยุงยากกว่าเนื่องจากต้องเพาะและอนุบาลลูกกุ้งจนถึงระยะกุ้งคว่ำ แต่จะมีผลผลิตที่ได้จะสูงกว่าวิธีแรก

2. การเลี้ยงกุ้งฝอยในกระชังในบ่อดิน

ข้อดีของการเลี้ยงกุ้งฝอยในกระชังคือมีอัตราการรอดสูงเนื่องจากสามารถป้องกันศัตรูธรรมชาติพวกแมลงน้ำเช่นตัวอ่อนแมลงปอและมวนกรรเชียงและสามารถตรวจสอบจำนวนลูกกุ้งและการกินอาหารของกุ้งได้การอนุบาลและการเลี้ยงใช้กระชังขนาด 1 x 1 x 6 ลบ.ม. นำลูกกุ้งอายุ 1-3 วันปล่อยในอัตรา 10,000-20,000 ตัวต่อพื้นที่ 1ลบ.ม. ให้ไข่แดงต้มสุกและอาหารผงสำเร็จรูปสำหรับกุ้งวัยอ่อน (บริษัท เวท ซูพรีเรีย กรุป) เป็นอาหารแก่ลูกกุ้งฝอยในสัปดาห์แรกและเพิ่มไรน้ำจืด (โรติเฟอร์) ในสัปดาห์ที่ 2, 3 และ 4 เป็นอาหาร ควรทำความสะอาดกระชังด้วยฟองน้ำทุกสามวันเพื่อไม่ให้วุ้นอุดตันจากตะกอนซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้แพลงก์ตอนพืชและสัตว์ที่กุ้งใช้เป็นอาหารไม่สามารถเข้าไปในกระชังเลี้ยงได้ บริเวณกระชังควรมีระบบน้ำฟนฝอยเพื่อการเพิ่มปริมาณออกซิเจนทำการอนุบาลและเลี้ยงกุ้งเป็นเวลา 3เดือน สามารถจับขายได้จะได้กุ้งน้ำหนัก 0.4-0.8 กรัมต่อตัว (ประมาณ 1,250-2,500 ตัว/กก.) อัตรารอดของลูกกุ้งที่อายุ 1 เดือน 30-50 เปอร์เซ็นต์เดือนที่ 2-3 ประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นผลผลิตต่อกระชังขนาด 1 x 1 x 6 ลบ.ม. จะได้ผลผลิต 5-10กก. ต้นทุนค่าอาหารต่อกระชังประมาณ 800 บาท (กรณีซื้ออาหารสำเร็จรูป) ราคาจำหน่ายกุ้งฝอยกิโลกรัมละ 300 บาท

เทคนิคการเลี้ยงกุ้งให้มีอัตราการรอดสูง เนื่องจากกุ้งฝอยเป็นสัตว์น้ำที่ไม่มีถุงลมช่วยในการลอยตัว ดังนั้นจึงอาศัยอยู่ในบริเวณพื้นก้นบ่อ การเพิ่มพื้นที่การหลบซ่อนและยึดเกาะเช่นกิ่งไม้ ตาข่ายพรางแสง เชือกฟางมัดเป็นพวงหรือวัสดุอื่นๆ ให้ทั่วบ่อจะช่วยให้กุ้งที่ลอกคราบมีที่หลบซ่อนศัตรูธรรมชาติที่สำคัญนอกจากกลุ่มปลากินเนื้อแล้วคือแมลงน้ำ ในกรณีที่บ่อดินอาจใช้น้ำมันพืชที่เคลือบกับสบู่ราดสัปดาห์ละครั้งหรือใช้วุ้นสีฟ้าคลุมปิดบ่อเพื่อป้องกันพวกแมลงน้ำซึ่งเป็นศัตรูธรรมชาติที่สำคัญการนำหอยเชอรี่หมักผสมกับวัตถุดิบอาหารอื่นๆผลิตเป็นอาหารกุ้งจะทำให้ได้ผลผลิตกุ้งที่สูง ระบบน้ำเป็นสิ่งสำคัญและมีผลต่ออัตราการรอดเนื่องจากกุ้งฝอยต้องการออกซิเจนสูงกว่าปลาโดยทั่วไป

การเพาะน้ำเขียวและเพาะโรติเฟอร์ (ชุมชนคนรักปลากัดไทย, 2552)

1. เตรียมบ่อซีเมนต์กลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 80 เซนติเมตร
2. เตรียมน้ำเขียว คือ สาหร่ายคลอเรลล่า(*Chlorella spp.*) เพื่อเป็นอาหารของโรติเฟอร์ โดยเติมน้ำลงบ่อประมาณ 10 เซนติเมตร ละลายส่วนผสมของอินทรีย์วัตถุต่างๆ ดังนี้ปุ๋ยนา (16-20-0) 20 กรัม ปุ๋ยยูเรีย(46-0-0) 20 กรัม/ ปุ๋ยซูเปอร์ฟอสเฟต (0-46-0) 2 กรัม/ รำละเอียด20กรัม/ ปลาป่น10กรัม/ กากถั่วเหลือง10กรัม/ ปูนขาว20 กรัม
3. ละลายส่วนผสมดังกล่าวให้เข้ากันก่อนเทลงบ่อซีเมนต์
4. เมื่อน้ำในบ่อซีเมนต์เริ่มเขียว (ประมาณ 3-4 วัน) เพิ่มน้ำให้ได้ระดับความสูง 25 เซนติเมตร หลังจากนั้นประมาณ 1-2 วัน น้ำจะเริ่มเขียวเข้ม เติมน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีโรติเฟอร์ลงในบ่อซีเมนต์ในปริมาณ 20 ลิตร ทำการการเพาะเลี้ยงโรติเฟอร์เป็นเวลา 5-7 วัน จะสังเกตเห็นโรติเฟอร์อยู่ในบ่อ มีลักษณะเป็นฝูงสีเขียวขนาดเล็ก สามารถเก็บเกี่ยวได้โดยสูบน้ำออกครึ่งบ่อ ให้น้ำที่สูบออกผ่านถุงกรองขนาดตาประมาณ 60-80 ไมครอน โดยนำถุงกรองที่มีปลายเปิดทั้งสองข้าง ปลายด้านหนึ่งสวมเข้ากับท่อถ่ายน้ำและผูกให้แน่น ปลายอีกด้านหนึ่งรวบปากแล้วผูกให้แน่น แข่ถุงกรองไว้ในน้ำเพื่อป้องกันไม่ให้โรติเฟอร์แห้งตาย เมื่อจำนวนโรติเฟอร์มากพอก็เปิดถุงถ่ายโรติเฟอร์ลงในถังเพื่อรวบรวมนำไปเป็นอาหารของลูกกุ้งฝอย และหัวเชื้อเพื่อใช้ในการเพาะขยายพันธุ์โรติเฟอร์ครั้งต่อไป ในกรณีที่ต้องการปริมาณโรติเฟอร์สม่ำเสมอ และจำนวนมาก ควรมีการเพิ่มอาหารทุกๆ 2-3 วัน โดยการลดน้ำลงแล้วเพิ่มอาหารลงไปใหม่ สามารถเก็บเกี่ยวโรติเฟอร์ได้อีกประมาณ 2-3 ครั้ง แล้วจึงล้างบ่อและเริ่มการเพาะใหม่

สูตรอาหารสำเร็จรูป (ดร.นิวุฒิ หวังชัย)

สูตรอาหารของกุ้งฝอยประกอบด้วย กากถั่วเหลือง 30% ปลาป่น 25% น้ำมันพืช 3% น้ำปลาหมัก 1% แป้งมัน 6% ปลายข้าวต้มสุก 10% รำละเอียด 25% รวม 100%อาหารสำเร็จรูปที่ผลิตเองนี้ ต้นทุนประมาณ 20 บาทต่อ 1 กิโลกรัม

ขอขอบคุณ สวทช.ภาคเหนือ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และมหาวิทยาลัยแม่โจ้
ที่อุดหนุนทุนวิจัยและทุนการฝึกอบรม

การฝึกอบรม : การเพาะเลี้ยงกุ้งฝอยในเชิงพาณิชย์ สนับสนุนโดย สวทช.ภาคเหนือ
6 กันยายน 2555 ณ คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

การผลิตอาหารปลาจากหอยเชอร์รี่

อาจารย์ ดร.บัญญัติ ทงมี

คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ปัจจุบันการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้มีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นมากกว่าในอดีต เพราะสัตว์น้ำในธรรมชาติลดลงอย่างมากจึงทำให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจทางด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเป็นอย่างดี ทั้งสัตว์น้ำจืดและน้ำเค็ม และการเพาะเลี้ยงกุ้งฝอยนั้นอาจเป็นอาชีพใหม่ในวงการสัตว์น้ำและกุ้งฝอยเป็นกุ้งน้ำจืดขนาดเล็กที่สามารถพบได้ในแหล่งน้ำจืดโดยทั่วไปของทุกภาคในประเทศไทย กุ้งฝอยเป็นที่รู้จักกันดีของคนไทยและเป็นแหล่งอาหารทดแทนโปรตีนและแคลเซียมของประชากรทุกระดับและทุกภูมิภาคของประเทศ และเมื่อมีการต้องกุ้งฝอยในของตลาดและมีผู้คนมีความนิยมกินกันมากขึ้นซึ่งทำให้พบว่าปัญหากุ้งฝอยในธรรมชาติไม่เพียงพอมีจำนวนลดลงแต่ความต้องการของผู้บริโภคกุ้งฝอยสูงขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นจึงทำให้เกษตรกรหันมาเพาะเลี้ยงกุ้งฝอยซึ่งสามารถทำรายได้ให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงเป็นอย่างดี และรูปแบบขบวนการเลี้ยงก็ไม่ยุ่งยาก

การศึกษารูปแบบการเลี้ยงกุ้งฝอยมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากกุ้งฝอยมีความต้องการอาณาเขตเป็นของตัวเองในการหลบซ่อนตัว และลอกคราบมีการลอกคราบไม่พร้อมกันของกุ้งฝอยอาจส่งผลให้กินกันเอง จึงน่าจะเลี้ยงแบบผสมผสานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเพาะเลี้ยง ดังนั้นแนวทางในการพัฒนาการเพาะเลี้ยงในปัจจุบันสิ่งที่มุ่งเน้นกันมากคือการลดต้นทุนโดยเฉพะค่าอาหารเพื่อผลตอบแทนสูงสุด โดยทั่วไปอาหารที่นิยมใช้ในการเลี้ยงสัตว์น้ำ คืออาหารสำเร็จรูป ซึ่งมีข้อดีคือมีสารอาหารที่สัตว์น้ำต้องการครบถ้วนสะดวกในการใช้และเก็บรักษาและหาซื้อได้ง่าย แต่มีข้อเสียก็คือราคาค่อนข้างแพง จึงมีการหาแหล่งโปรตีนอื่นมาแทนปลาป่นจึงเป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยลดต้นทุน เช่น หอยเชอร์รี่ เนื่องจากหอยเชอร์รี่เป็นวัตถุดิบที่หาได้ง่ายจากธรรมชาติ และเป็นแหล่งทดแทนปลาป่นได้ดี ยังมีต้นทุนในการผลิตต่ำมีระดับเปอร์เซ็นต์โปรตีนใกล้เคียงกับปลาป่นจึงช่วยลดต้นทุนในการผลิตได้อย่างดี และยังช่วยลดปริมาณของหอยเชอร์รี่ที่ไปทำลายผลผลิตทางการเกษตรและก็เป็นศัตรูของเกษตรกรมากในปัจจุบัน

ต้นทุนในการผลิตสัตว์น้ำในปัจจุบันมีต้นทุนสูงถึง 60-70 เปอร์เซ็นต์เป็นต้นทุนค่าอาหาร หากสามารถลดต้นทุนการผลิตสัตว์น้ำได้ จะทำให้มีกำไรมากขึ้น ในการนำเอาหอยเชอร์รี่เข้ามาทดแทนปลาป่นในอาหารสัตว์น้ำ จึงเป็นการช่วยลดต้นทุนในด้านวัตถุดิบอาหารได้เป็นอย่างดี รวมถึงการศึกษาด้านต้นทุนการผลิตและผลผลิตของกุ้งฝอยที่เลี้ยงในรูปแบบต่างๆกันในบ่อ จะเป็นทางเลือกสำหรับเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งฝอย และทำให้สามารถประเมินวิธีการเลี้ยงที่เหมาะสมที่ทำให้มีอาหารธรรมชาติสูงสุดอันจะทำให้ลดต้นทุนการผลิตได้ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่เกษตรกรที่สนใจในการผลิตกุ้งฝอยในเชิงพาณิชย์ต่อไป

การฝึกอบรม : การเพาะเลี้ยงกุ้งฝอยในเชิงพาณิชย์ สนับสนุนโดย สวทช.ภาคเหนือ
6 กันยายน 2555 ณ คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

จากผลการทดลอง พบว่า การใช้หอยเชอรี่ทดแทนปลาป่นในอาหารกุ้งฝอยที่อัตราส่วนของหอยเชอรี่และปลาป่นเป็น 3 ต่อ 1 ส่งผลให้มีการเจริญเติบโตและอัตราการรอดของกุ้งฝอยสูงสุด จึงสามารถใช้หอยเชอรี่เป็นแหล่งทดแทนโปรตีนจากปลาป่นในอาหารกุ้งฝอยได้ โดยมีต้นทุนเพียง 17.39 บาทต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ซึ่งสูตรอาหารที่ใช้ มีดังนี้

สูตรอาหารที่ใช้หอยเชอรี่ทดแทนปลาป่นในอาหารกุ้งฝอย

วัตถุดิบ

ปลาป่น	0	กรัม
หอยเชอรี่	36	กรัม
กากถั่วเหลือง	35	กรัม
แกลบกุ้ง	5	กรัม
แป้งมันสำปะหลัง	4.425	กรัม
น้ำมันปลา	6	กรัม
น้ำมันถั่วเหลือง	6	กรัม
คลอเลสเตรอล	1	กรัม
สารเหนียว	1.5	กรัม
แคลเซียมฟอสเฟต	3	กรัม
โซเดียมฟอสเฟต (25%)	2	กรัม
วิตามินซีและอี	0.075	กรัม
รวมน้ำหนักวัตถุดิบทั้งหมด	100	กรัม

วิธีการทำ

1. เก็บหอยเชอร์รี่จากแหล่งที่อาศัยในชุมชน เช่น ในแปลงปลูกข้าว บ่อเลี้ยงปลา เป็นต้น แล้วนำมาล้างน้ำเปล่าให้สะอาด
2. นำหอยเชอร์รี่ไปต้ม 10 นาที เพื่อให้ง่ายต่อการแยกเนื้อออกจากเปลือก และฆ่าพยาธิบางชนิด แต่ถ้าต้องการฆ่าปรสิตของพยาธิต้องใช้ความร้อนสูง โดยใช้วิธีการอบ ซึ่งวิธีการนี้ทำให้โปรตีนไม่สูญเสียไปเหมือนกับการต้มนานๆ
3. แยกเนื้อหอยเชอร์รี่ที่สุกแล้ว โดยจับบริเวณฝาปิดตัวหอยแล้วดึงเอาเฉพาะเนื้อเท่านั้น
4. นำเนื้อหอยมาสับให้ละเอียดหรือจะใช้วิธีการบดด้วยเครื่องบด ซึ่งการบดเนื้อหอยที่ได้จะมีลักษณะเหลวเล็กน้อย เนื่องจากน้ำในเนื้อหอยจากการต้มออกมาผสมเนื้อหอยบด ดังนั้นถ้าใช้วิธีนี้เวลานำไปตากแดดควรใช้ผ้ารองจะทำให้ง่ายต่อการเก็บเนื้อหอยแห้ง
5. นำเนื้อหอยมาตากแดด ถ้าแดดจัดจะใช้เวลาประมาณ 2 วัน เนื้อหอยจะแห้งสนิทมีกลิ่นหอมและสามารถเก็บไว้ได้นาน หรือใช้วิธีการอบด้วยเครื่องอบแบบควบคุมอุณหภูมิ ที่อุณหภูมิ 55 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24-48 ชั่วโมง
6. เก็บเนื้อหอยเชอร์รี่ที่อบแห้งไว้ในถุงพลาสติกที่มีซิ๊ดและสะดวกต่อการนำไปใช้
7. การนำเนื้อหอยเชอร์รี่แห้งมาใช้ในการผสมอาหารเลี้ยงกุ้งฝอยโดยนำเนื้อหอยเชอร์รี่แห้งมาชั่งน้ำหนักตามสูตรอาหาร แล้วนำไปแช่น้ำให้นิ่มจากนั้นผ่านเครื่องบด ก่อนนำไปผสมกับวัสดุอาหารอื่นๆ

การทำอาหารที่ใช้หอยเชอร์รี่ทดแทนปลาป่นในอาหารกุ้งฝอย

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนการผลิต พบว่ากุ้งฝอยที่เลี้ยงในกระชังบ่อดิน โดยให้อาหารสูตรหอยเชอร์รี่ทดแทนปลาป่นในอาหารกุ้งฝอย 100 เปอร์เซ็นต์ มีต้นทุนค่าอาหาร 17.39 บาทต่อกิโลกรัม ร่วมกับการใส่พรรณไม้หน้า (ผักบุง) ในกระชังในบ่อเลี้ยงกุ้งฝอย จะทำให้มีการเจริญเติบโตและอัตราการรอดของกุ้งฝอยเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากผักบุงเป็นไม้หน้าและไม้ล้มลุกกล้าต้นมีลักษณะ กลม เรียวยาว ลอยไปตามผิวหน้า ปลายยอดชูกระดกขึ้น ภายในลำต้นกลวงทำให้ลอยน้ำได้ รากค้าจุนหรือรากค้ายันทำหน้าที่ช่วยในการทรงตัว ผักบุงจึงเป็นวัสดุยึดเกาะกำบังและหลบซ่อนให้แก่ลูกกุ้งฝอย อีกทั้งมีกลุ่มแพลงก์ตอนสัตว์เข้ามาเกาะตามรากของผักบุง แพลงก์ตอนสัตว์สามารถเป็นอาหารของลูกกุ้งฝอยได้ จึงทำให้กุ้งฝอยมีอัตราการรอดและผลผลิตสูง